

A Politikai Bizottság beszámolója a Központi Vezetőség június 28-i határozatainak végrehajtásáról

Rákosi Máttyás elvtárs beszéde a Központi Vezetőség 1953 október 31-i ülésén

(Folytatás az 1-ső oldalról)
forintot kitevő különböző kedvezményben részesül.
Az eddig megtett intézkedések 1954-ben a munkásoknak és alkalmazottnak, másrészt a parasztságnak külön-külön mintegy hárommillió forintot kitevő megtakarítást biztosítanak.

A Központi Vezetőség és a kormány határozatainak megfelelően Budapesten és az ipari városokban augusztus 1-én megkezdődött az épületek tatarozása és a felemelt lakásépítési program végrehajtása.

A párt és a kormány határozatainak nyomán folyik az ipari termelés és a beruházások átcsoportosítása. Ezzel biztosítjuk a könnyű- és élelmiszeripar termelésének növelését — tehát a fogyasztási és közszükségleti cikkek mennyiségének növelését, minőségének javítását és főként a mezőgazdaság gyors fejlesztését. Ennek megfelelően az 1954. évi népgazdasági tervben lényegesen csökkentenék a nehézipari beruházásokat, ugyanakkor az eddiginél gyorsabb ütemben fejlődik a könnyű- és élelmiszeripar termelése. Lényegesen meg kell változtatnunk a fogyasztási és termelési javak termelésének arányát a fogyasztási cikkek javára és biztosítani kell, hogy a nehézipar üzemei is jelentős mértékben gyártanak közszükségleti cikkeket. — Gyorsabb ütemben kell fejlesztenünk azon iparágak termelését, amelyek a mezőgazdaság fejlődését segítik elő.

Rá kell mutatni arra, hogy népgazdaságunk fejlesztési terveinek átvizsgálása, a beruházások terveinek átcsoportosítása és csökkentése rendkívül vontatottan történik. Gyakori eset, hogy a beruházás csökkentése alig haladja meg azt az összeget, melyet az illető minisztérium anyaghiány, vagy kapacitáshiány miatt ugysem tudna elkölteni. Mindez erősen gátolja pártunk és kormányunk határozatainak végrehajtását.

A Központi Vezetőség és a kormány mezőgazdaságra vonatkozó határozatainak megfelelően egy sor intézkedés történt, mely a kedvezményeknek egész sorát tartalmazta. Különösen fontosak azok a kedvezmények, melyekhez parasztságunk a begyűjtés csökkentése, a hátralekötés elengedése révén jutott, valamint az a rendelkezés, amely a begyűjtési kötelezettséget három évre előre, egyszerre állapítja meg. E rendszabályok hatására az egyéni dolgozó parasztság termelési kedve javult, nőtt és szilárdult biztonsgérzete is. Ezt mutatja, hogy az egyéni gazdák részéről egyre fokozódik a kereslet a mezőgazdasági gépek, a tenyészállatok, lovak, a nemesített vetőmagcsere iránt és főleg ezt bizonyítja a tartalékföldek hasznosításának sikeres menete.

Október közepéig a körülbelül 800 ezer katasztrális holdat kitevő tartalékterületből (melyből 613.000 kat. hold a szántó) már 90 százalékot ötéves időtartamra bérbeadtak és sok közseg akadt, ahol több volt a bérleti igény, mint a rendelkezésre álló tartalékföld. Ebből egyéni gazdálkodók 430.000 kat. holdat bérleltek. Egyéni gazdálkodók saját tulajdonukba kérték vissza 60.000 kat. holdat. A tartalékföldek bérbevétele egyik pontos mutatója a párt- és kormányhatározatok helyességének.

Végrehajtásra kerültek azok a határozatok is, melyeket Központi Vezetőségünk és kormányunk a népi demokrácia közötti helyes viszony létrehozására, a törvényesség helyreállítására hozott. Végrehajtásra került a széleskörű amnesztia,

megszűnt az internálások rendszere, feloszlattuk az internálóláborokat, megszűnt a kitelepítés, létrejött a törvényesség egyik fontos biztosítója, a legfőbb ügyészség. Bár még most is előfordul a dolgozókkal való rideg bánásmód a hatóságok részéről, s a törvényesség betartásánál a legalsó állami szervek működésében még sok a kívánni való, ezeket az intézkedéseket a lakosság meglepedéssel és helyesléssel fogadja. Az ország törvényes rendje a lakosság nyugodt, biztonságos életkörülményei ugyanakkor megkövetelik, hogy minden állampolgár tartsa tiszteletben a törvényeket, felelősségeit. Ervényt kell szerezni az állampolgári felelősségnek minden téren: az adófizetésnél, a begyűjtésnél, az összes állampolgári kötelezettségek hiánytalan teljesítésénél.

A termelőszövetkezeteink megszilárdítása

A mezőgazdasági termelőszövetkezetekben most a főfeladat nem a további területi, vagy mennyiségi növelés, hanem a megszilárdítás, a terméshozam növelése, a jövedelmesség emelése. Központi Vezetőségünk és kormányunk azon határozata után, hogy az önkéntesség elvének aláhúzásával az idén a termelőszövetkezetekből a tagok kiléphetnek, sőt a szövetkezek megfelelő többség követelésére fej is oszolhat, a termelőszövetkezetek összes ellenségei sorompóba léptek és általános támadásba mentek át. A termelőszövetkezetek megerősítésére hozott sorozatos kormányintézkedések segítségével azonban pártunk tagjai az első hetek kezdeti nehézségeit és bizonytalanságait leküzdve, a termelőszövetkezetek pártunkon kívüli aktíváival összefogva, egyre határozottabban álltak ki a szövetkezeti gazdálkodás ügye mellett, megfordították a helyzetet és fokozatosan visszaszorították a falu szövetkezcellenes, kapitalista reakciós erőit.

Megállapítható, hogy a termelőszövetkezetek és csoportok nem egészen tíz százaléka oszlik fel. Azoknak az új tagoknak a száma, akik az idén összel belettek a termelőszövetkezetekbe, meghaladja a háromezretet. A kilépők között sok az idén, vagy a tavaly őszele beletett tag, akiknek javarésze még nem is dolgozott kollektívában és sok az

olyan középparaszt, aki a kezdeti nehézségeivel és gyermekbetegségeivel küzdő új, fiatal termelőszövetkezetekben nem találta meg gazdasági számítását, vagy, akik elkedvetlenül az egyes szövetkezetekben felépő ellentét, mely az ottani szegényparasztköz és középparasztközlet között mutatkozik. A kilépők közt jelentékeny azoknak a száma, akiket az önkéntesség elvének megsértésével vittek a szövetkezetbe.

A termelőszövetkezetek megszilárdítását folytatott harc megmutatta, hogy a nagyüzemi szövetkezeti termelés gondolata a falu már mély gyökeret vert, hogy erős, fejlődőleges, szervezettel szemlélő tábora van, mely híven kitart a szövetkezés mellett. De azt is megmutatta, hogy a termelőszövetkezetek létrehozásakor sok helyen durván megsértették a belépés önkéntességének elvét, hogy a szövetkezet vezetése gyakran nem volt demokratikus, hogy géppálmásaink még nem tudnak elég támogatást nyújtani nekik, hogy begyűjtő szervünk, termelői vállalatunk nem egyszer inkább gátolják, mint elősegítik a termelőszövetkezetek fejlődését. Megmutatkozott az is, hogy pártvezeteteink a tiszteken belül sokszor még gyengén működnek s hogy a tanácsok és állami szervek távolról sem segítik a falu szocialista átépítésének e fontos és döntő részét úgy, ahogy azt kellene.

III.

Továbbfejlődésünk kulcskérdése: a mezőgazdaság fejlesztése

Rákosi elvtárs ezután hangsúlyozta: iparfejlesztésünk eddigi ütemének lassítását, beruházásaink átcsoportosítását és átállítását — elsősorban a mezőgazdaság fejlesztésére — megköveteli az, hogy ilyen rendszabályok nélkül nem tudjuk biztosítani népünk állandóan növekvő anyagi és kulturális szükségleteinek kielégítését.

Népgazdaságunkban a döntő, irányító, meghatározó pozíciók az ipar, a közlekedés, a bankok, az állami gazdaságok, a kereskedelem legnagyobb része a munkásosztály államának kezében vannak. Ennek következtében a szocializmus gazdasági alaptörvénye lényegében nálunk is érvényes. Tudvalevő azonban, hogy mezőgazdaságunkban még messze túlsúlyban van a kisártermelő paraszti gazdaság. Világos, hogy a paraszti kisártermelő gazdaság nem tudja oly mértékben biztosítani a javaknak azt az állandó emelkedését, amit a legfejlettebb technika alapján termelő szocialista nagyüzemi mezőgazdaság. De fejlődésünk eddigi menete a mezőgazdaságban megmutatja, hogy még hosszú esztendőig a paraszti gazdaságok termelése számunkra nélkülözhetetlen és döntő fontosságú lesz. Társadalmunk anyagi és kulturális szükségleteinek növekvő kielégítése, egész szocialista építésünk érdeke parancsolja

megköveteli tehát, hogy minden rendelkezésünkre álló eszközzel növeljük a paraszti gazdaságok termelését, benne az élelmiszerek termelését. Ezért meg kell növelni az egyéni parasztság biztonságérzetét, minden eszközzel segíteni kell termelési kedvét, minden módon a keszre kell járni, hogy megkönnyítsük neki a többtermelést, hogy érdekeltté tegyük a többtermelésben. Rendelkezésre kell bocsátani mindazokat az eszközöket, amelyek a többtermelést elősegítik: a műtrágyát, növényvédőszereket, gépi munkát, nemesített vetőmagot, fajtálat, egyszóval mindent, ami az eredményekében megnövekedett paraszti gazdaságokban is a termés eredménye.

Erdeklőségét a többtermelésben azzal is serkenteni kell, hogy elkészítsük és eljuttassuk a faluba mindazokat az árukat, amelyekre a parasztságnak szüksége van, amelyeket szívesen vásárol és amelyekben az utolsó időkben hiány mutatkozott. Az ilyen, számára szükséges ár- bőséges logyártásának kérdése visszavezet bennünket az ipari beruházások átállításához, mert a parasztság által megkövetelt árak és fogyasztási cikkek gyártását másképp, mint iparunk átcsoportosításával megoldani nem tudjuk. Ipari termelésünknek és beruházásainknak az az átállítása, melyet pártunk és kormányunk

határozatai megkövetelnek, ilymódon szoros kölcsönhatásban áll egész népünk növekvő anyagi és kulturális szükségleteinek kielégítésével, egész szocialista építésünkkel és vez

A NEP helyes alkalmazása

Központi Vezetőségünk és kormányunk azon határozatait, melyek a mezőgazdaság fejlesztését és benne a szocialista szektor támogatása mellett, az egyéni dolgozó parasztságnak az eddiginél fokozottabb támogatását irányozták elő, nem egy elvtársunk úgy értelmezte, hogy mi most térünk rá az úgynevezett NEP-re, arra az új gazdaságpolitikára, melyet Lenin kezdeményezésére a Szovjetunió polgárháború befejezésekor kezdett megvalósítani.

Ez a nézet téves. A NEP-nek megfelelő új gazdaságpolitikát mi már akkor kezdtük, amikor a fordulat éve után nálunk hatalomra jutott a munkásosztály és megkezdte a szocializmus építését. A NEP minden ország szocialista forradalmának elkerülhetetlen szakasza, a kapitalizmusból a szocializmusba való átmenet időszakában. A NEP a proletárdiktatúrának arra irányuló politikája, hogy ne közvetlen termékesérvével, ne piac nélkül és a piac megkerülésével, hanem a piac kihasználásával, a piac útján küzdje le a kapitalista elemeket és építse fel a szocialista gazdaságot. Ez a politika lehetséges, hogy a parasztság beadási kötelezettsége után fennmaradó áruját a szabadpiacon eladja és ezzel saját gazdasági érdekességét kereszttől hozzájáruljon a szocializmust építő ipari munkásság, a város jobb ellátásához, jobb életvezetéséhez.

Ezt a politikát folytattuk mi is, miután a munkásosztály hatalomra jutott hazánkban. A hiba azonban ott volt, hogy a politikát olyan megszorításokkal (szinte teljes állami gabonamonopolium, az állati felvásárlások állami monopóliuma, a mezőgazdasági áruk szállítási engedélyhez kötése stb.) alkalmaztuk, amelyek jelentékenyen csökkentették hatályosságát és eredményeit. 1951 december 1-én, amikor a jegyrendszer megszűnt, ezeknek a NEP-et korlátozó intézkedéseknek jelentékeny részét eltöröltük. Erre annál is inkább szükség volt, mert iparunk fejlődése, valamint a jegyrendszer megszűntetését követő megnövekedett élelmiszervásárlások ezt szükségessé tették. Ebben a helyzetben a NEP helyes alkalmazásának egyik legfőbb feladata az lett volna, hogy minden rendelkezésünkre álló eszközzel

Szövetségünk a középparasztsággal

Az a körülmény, hogy hazánkban a termelőszövetkezetek létrehozásával megkezdődött a falu szocializmus építése, nem változtatja meg alapjában azt a lenini politikát, amely a mai viszonyokhoz hasonló helyzetben előírja, hogy „támaszkodjunk teljes erővel a szegényparasztságra, legyünk szövetségben a középparaszttal és harcoljunk a kulák ellen”. Mióta a termelőszövetkezeti mozgalom fejlődésnek indult a falu, a szegényparasztság mellett természetesen elsősorban a szövetkezeti parasztságra támaszkodunk, melynek sorai között növekszik a középparasztköz száma. (Bár a most kilépők között nagy a középparasztköz aránya). Az is világos, hogy a mi viszonyaink között az a középparaszt, aki már belépett a szövetkezetbe, aki lelkes híve a szocialista nagyüzemi mezőgazdasági termelésnek, szilárdabb támaszunk, mint az a szegényparaszt, aki nem egyszer még szemben áll a termelőszövetkezettel.

cialista építésünkkel és vez mutatja, hogy a helyes határozatok végrehajtásának eredménye milyen széles körre terjed ki és milyen mélyreható.

Központi Vezetőségünk és kormányunk

közvetlen segítségük, serkentésük a mezőgazdaság termelését és hasznunk oda, hogy a parasztság nagy többségét kitevő egyéni gazdálkodók minél több árut hozzanak a piacra. A többtermelés, több műtrágya is kellett volna, több, jobb gépi munka rendelkezésére bocsátása, előnyös termelési szerződés, kedvezmények és egy sor egyéb intézkedés, mely a parasztság termelési kedvét és ártermelését fokozta volna. Ehelyett mi a megnövekedett szükségletről úgy akartunk gondoskodni, hogy emeljük a beadási kötelezettségeket és ezzel csökkentjük azt az ártermenységet, amit a parasztság szabad piacon eladhatott. A telejében egyre kevesebb műtrágyát, kevesebb kiegészítő gépi munkát adunk a földművesek nagy többségét kitevő egyéni dolgozó gazdáknak, ami persze nem segítette elő a többtermelést.

Mindez együttvéve oda vezetett, hogy a parasztság termelési kedve csökkent, sőt az egyéni dolgozó parasztköz tézerei egyszerűen elfogytak a földet s elmentek az iparba, az állami gazdaságokba, ahol jobban megtalálják számításukat.

Azok az intézkedések tehát, amelyeket most pártunk és kormányunk e téren fogantatosít, nem a NEP kezdetét jelenti, hanem azoknak a hibáknak kijavítását, amelyeket a NEP eddigi alkalmazása folyamán elkövetünk.

Ezek az intézkedések egyrészt megnyugtadják az egyéni dolgozó parasztköz, erősítik biztonságérzetüket, másrészt a nyújtott kedvezmények és előnyök útján többtermelésre serkentik őket, s oda hatnak, hogy elhárítsák azokat az akadályokat, amelyek fékeztek eddig az egyéni parasztság termelési kedvét, melyek akadályozták az egyéni dolgozó parasztköz termelésének fejlesztését, s ami ezzel összefügg, akadályozták a piacra kerülő élelmiszerek mennyiségének növelését. Az egyéni dolgozó parasztköz meg is értették pártunknak és kormányunknak ezt a szándékát, helyeslőleg, pozitívan fogadták hozzá állást és ennek az állásfoglalásnak, valamint megnövekedett termelési kedvnek egyik megnyilvánulási formája az, hogy több mint kétszáz ezer egyéni dolgozó paraszti vált beletett a tartalékföldekből.

A termelőszövetkezetek, a szocialista mezőgazdasági nagyüzem fejlesztése közben tehát egy pillanatra sem szabad elfeledkeznünk arról, hogy politikánkban a lenini hármasszónak megfelelően változatlanul fontos a középparasztsággal való szövetségünk is. Ezért tekintet nélkül arra, hogy jelenleg még hogyan viszonyul a termelőszövetkezetekhez, álljunk vele a szövetséget s annak a lenini tanításnak a szellemében, hogy a munkásosztály a középparaszttal „a szükségletei iránt tanultott figyelmes magatartással vonja a maga oldalára”. Mi is arra jórésztünk, hogy számot vessünk minden tekintetben középparaszti szövetségünk érdekében és kielégítsük ezeket az érdekeket. Az erre vonatkozó határozatok szorosabba fűzik

(Folytatás a 3-ik oldalon)

a mi tovább

Központi Vezetőségünk és kormányunk

közvetlen segítségük, serkentésük a mezőgazdaság termelését és hasznunk oda, hogy a parasztság nagy többségét kitevő egyéni gazdálkodók minél több árut hozzanak a piacra. A többtermelés, több műtrágya is kellett volna, több, jobb gépi munka rendelkezésére bocsátása, előnyös termelési szerződés, kedvezmények és egy sor egyéb intézkedés, mely a parasztság termelési kedvét és ártermelését fokozta volna. Ehelyett mi a megnövekedett szükségletről úgy akartunk gondoskodni, hogy emeljük a beadási kötelezettségeket és ezzel csökkentjük azt az ártermenységet, amit a parasztság szabad piacon eladhatott. A telejében egyre kevesebb műtrágyát, kevesebb kiegészítő gépi munkát adunk a földművesek nagy többségét kitevő egyéni dolgozó gazdáknak, ami persze nem segítette elő a többtermelést.

A szocializmus

A lenini fejlesztési eredmények ugyanakkor gyors és együtt a sajátosságok kaszák kaszák rozzatai feladatok régiekké suik kon fogik for építésünk ponti V-nek jele hogy a Kasziba kaszba, gyors fe-dés, aho vonalának szocializkozottab napirend-ja legy hogy a gazdaság irányvonal elvtársu-dosan h szobálya döntő m-sunktól lődésünk

Ezt a hűzni, m és mélynak és rozataink vannak akarunk előtt nem ni. Az ip-tős atál-pártunk zatai me-lát, kö-igényel. hogy az csolatbar most üt-lesztésün oldalai: gisterme-tünk kol-biztonság-szénbány-goltuk a Ezt vi-danunk, ezeknek zését Kö-ározzatái-grammjá-árására uca szo-

A Politikai Bizottság beszámolója a Központi Vezetőség június 28-i határozatainak végrehajtásáról

Rákosi Mátyás elvtárs beszéde a Központi Vezetőség 1953 október 31-i ülésén

(Folytatás a 2. oldalról)

lyását, tekintélyét, tovább szilárdítják egész népi demokráciánkat

Eredményeink megszilárdítása

Központi Vezetőségünk és kormányunk határozatainak döntő része az, amely előírja, hogy iparfejlesztésünk ütemének lassítását olyan átcsoportosításra használjuk fel, mely lehetővé teszi a mezőgazdaság eddiginél hasonlóan gyors fejlődését, ami ennek következménye: az élelmiszerek termelésének növelését. A lassabb ütem módját ad arra, hogy eddig elért eredményeinket megszilárdítsuk, megszüntessük népgazdaságunkban azokat az aránytalanságokat, melyek mindenekelőtt a mezőgazdaság fejlődésének elmaradásában, továbbá a népjólét emelését szolgáló élelmiszeripar és könnyűipar lassú fejlődésében, valamint a lakásépítések terén és egyébütt jelentkeznek. A lassított ütem lehetővé teszi a lélekzetvételt, az elért eredmények pontos számbavételét, a hányok pótlását, a rendszeres karbantartást, a tartalékok feltöltését, és mindezeknek az akadályoknak az elhárítását, melyek egyre érezhetőbben gátolták és még

mindig gátolják továbbfejlődésünket. Iparosításunk eddigi hatalmas eredményei módját nyújtottak arra, hogy ezt az átcsoportosítást gyorsan és sikeresen végrehajtsuk. Ez az átcsoportosítás viszont lehetővé teszi ipari munkásságunk, az egész dolgozó nép jólétének további egyenletes, állandó javulását s egyben egész szocialista építésünk erőteljes továbbfejlesztését.

Egész továbbfejlődésünk kulcskérdése, a legközelebbi döntő lépcső, melyet teljes erővel meg kell ragadnunk: a mezőgazdaság fejlesztése. Ez a bizonyos lenini lépcső, melyet előkészítjük az átmenetet a következő lépcsőhöz, mely nélkül nem fejlődhetünk tovább. Ez most és a legközelebbi két-három évben a központi feladat. Most erre kell erőnket összpontosítani.

Ha ezt a feladatot jól megoldjuk, népünk jóléte emelkedik, pártunk és a tömegek viszonya megjavul, erősödik a munkáspárt szövegség, népi demokráciánk alapja,

és politikai eredményeit és ezért nem képesek megérteni, hogy miért van döntő jelentősége az átállásnak. Akadnak azonban olyan elvtársaink is, akik az iparosítás és a beruházások ütemének lassítását visszavonulásnak tekintik, a mezőgazdaság és a parasztság támogatásában jobboldali politikát látnak és azt, hogy az ipar fejlesztésének csökkentett üteme mellett a mezőgazdaság gyors fejlesztésére veszünk irányt, letérésnek tekintik a szocializmus építésének helyes útjáról. Az eféle nézetek rendkívül komoly károkat okozhatnak, ha teljes erővel fel nem lépünk velük szemben.

és politikai eredményeit és ezért nem képesek megérteni, hogy miért van döntő jelentősége az átállásnak. Akadnak azonban olyan elvtársaink is, akik az iparosítás és a beruházások ütemének lassítását visszavonulásnak tekintik, a mezőgazdaság és a parasztság támogatásában jobboldali politikát látnak és azt, hogy az ipar fejlesztésének csökkentett üteme mellett a mezőgazdaság gyors fejlesztésére veszünk irányt, letérésnek tekintik a szocializmus építésének helyes útjáról. Az eféle nézetek rendkívül komoly károkat okozhatnak, ha teljes erővel fel nem lépünk velük szemben.

vésbé visszavonulást, vagy éppen a szocialista építés útjáról való letérést jelentenek, hanem a szocializmus továbbépítésének egyetlen járható útját jelölik ki fejlődésünk jelenlegi szakaszán. Mi most a munkáspárt, az értelmiség, az egész dolgozó nép életszínvonalát a mezőgazdaság fejlesztésével, a mezőgazdasági termelés fokozásával emeljük. Most és a legközelebbi időben csak így és ezekkel a rendszabályokkal lehet és kell továbbépítenünk a szocializmust. Ez a politika, amelyet kidolgoztunk, pártunk helyes politikája és éppen ezért az egész dolgozó nép politikája is. Pártunk a munkáspárt élén most ezzel a politikával irányítja és viszi tovább az országot a szocializmus építésének útján. Az a politika, melyet pártunk most megvalósít, a munkáspárt, az egész dolgozó nép politikája. Mint minden helyes lépésnél, ezúttal is összeforr a párt, a munkáspárt, a parasztság, az egész dolgozó nép érdeke.

A szocialista építés folytatásának egyedül helyes útja

Az a politika, melynek eredményeképpen megnövekedett az építő munkásszám, de az egész dolgozó nép életszínvonalát és jólétét, megnövekedett a mezőgazdaság termelése és vele együtt több lesz a búza, a hús, a zsír, a tej, az élelmiszerek s azoknak a nyersanyagoknak a mennyisége, melyekkel a mezőgazdaság szocialista iparunkat látja el, nem visszavonulás, de előrehaladás. Ha mi most, miután iparunkat a háborúelőtti háromszorosára emeltük, rátérünk arra, hogy a mezőgazdaság termelését, benne az élelmiszerek termelését is erőteljesen megnöveljük, hogy ezzel megemeljük az ipari munkásság életszínvonalát — ez nem letérés a szocializmus építésének útjáról, hanem fölzetlen gyors iparosításunk folyamán előállott aránytalanságok szükséges és elkerülhetetlen kiküszöbölése, a szocialista építés folytatásának egyedül helyes útja fejlődésünk jelenlegi szakaszán.

cializmus építését. Helyessége és szükségességét, valamint általános érvénye minden a szocializmust építő országra máris világos és vitathatatlan. Mikor azonban bevezették, Leninnek szembe kellett szólnia azokkal, akik a NEP-et úgy tekintették, mint a proletariátus diktatúrájáról való lemondást. Akadtak akkor is, akik helytelenítették, hogy a NEP azzal kezdődik, hogy a parasztság helyzetét javítanak. Lenin akkor megmagyarázta, hogy az új gazdaságpolitika, a NEP a munkásság helyzetének javítását eredményezi a parasztság helyzetének megjavításán, termelőerőinek növekedésén keresztül. Pártunk és kormányunk határozatai nem megállást, még ke-

határozatai nem megállást, még ke-

A szocialista építés új szakaszába léptünk

A lélekzetvételt, a nehézipar fejlesztésének lassítása, az elért eredmények megszilárdítása és ugyanakkor a mezőgazdaság gyors és nagyarányú fejlesztése együtt alkotják legjellemzőbb sajátosságát annak az új szakaszban, melybe Központi Vezetőségünk és kormányunk határozatai után léptünk. Ezek a feladatok újak az eddigiekkel, a régiekkel szemben, végrehajtásuk komoly változást, bizonyos fókusz fordulatot jelent szocialista építésünk módszereiben. Központi Vezetőségünk mai ülésének jelentősége abban is áll, hogy világosan rámutat arra, hogy a szocialista építés új szakaszába léptünk, abba a szakaszba, ahol a mezőgazdaság gyors fejlesztése a központi kérdés, ahol a dolgozó nép életszínvonalának állandó javítását, a szocializmus alapötvényének fokozottabb érvényesítését tűzzük napirendre. Pártunk minden tagja legyen tudatában annak, hogy alapvető változás állt be gazdaságpolitikánkban, annak irányvonalában. Ezért minden elvtársunk tanulmányozza gondosan határozatainkat és rendszabályainkat és értse meg, hogy a döntő mértékben jó végrehajtásunktól függ egész további fejlődésünk, egész jövőnk.

milyen helyesen járt el pártunk és kormányunk, mikor bátor kézzel nyúlt a kérdésekhez, hogy milyen súlyos következményekkel járt volna, ha idejében betennem avatkozunk.

De nem is ezek a nehézségek az áttérés, az átcsoportosítás legkomolyabb akadályai, hanem az az értelenség, vontatottság, boldog ellenállás, melyet elvtársaink egyrésze a határozatok végrehajtásával szemben tanúsított.

A párt és a kormány határozatait a munkáspárt, a parasztság, az egész dolgozó nép helyszellessel fogadta. A dolgozók megértették, hogy a határozatok az ő javukat szolgálják, a dolgozó nép, elsősorban az ipari munkásság jó-étének emelését célozzák. Ez megkönnyíti a gazdasági vezetés munkáját. A határozatok kijavítják a hibákat, csökkentik az eddigi túlfeszített ütemet. Reálisabbá teszik terveinket s ezzel megkönnyítik, elvégzik végrehajtásukat. Az iparfejlesztés lassabb üteme végzetők számára, hogy kárültekinenek gazdaságuk táján, rendezszenájék üzemeiket, megjavítsák a munkavédelmet, a munkásjólét intőzvényeket, az öltözőket, a fürdőket, az ebédlőket, több gondot fordítsanak a gépek karbantartására. Biztosíthatják jó, folyamatos üzemeltetésüket, jobban megszervezhetik a munkát, megjavíthatják a minőséget, csökkenthetik az önköltséget, a selejtet, gondoskodhatnak a munka termelékenységének emeléséről, takarékosabban bánhatnak az anyaggal, energiával. Egyszóval: Megvalósíthatjuk mindazt, aminek az elmúlt hat évtizedben hatalmas üteme, fejlődése közben nem tudtak elég figyelmet szentelni.

Központi Vezetőség és a kormány határozatainak végrehajtásával szemben helyenként ellenállás tapasztalható állami és gazdasági vonalon, magában az Országos Terhívatalban és a kohó- és gépipari minisztériumban, a nehézipari minisztériumban is, ahol az elvtársak egyrésze hat év alatt hozzászokott ahhoz, hogy az ipari termelés terének ütemét szakadatlanul — nem egyszer megévközben is — megemelték és most az új feladatok előtt megtorpannak. De tapasztalható helyenként vontatottság és ellenkezés pártunkban, sőt pártunk központi apparátusában is, például a pénzügyi osztályunkon. Elesen fel kell lépni az ilyen jelenségekkel szemben. Az, hogy egy vezető elvtárs kényszeredetten, meggyőződés nélkül, vagy éppen elutasítón viszonylik pártunk és kormányunk döntő határozataihoz, nem marad titok, ezt észrevesz a körülötte dolgozó elvtársak, az egyszerű munkások és észreveszi az ellenség is. Az ilyen magatartás gátolja a lendületes munkát, fékezi, lazítja a figyelmet, lassítja a munka ütemét, csökkenti az öberséget s mindezzel fokozza az átállás nehézségeit. Az ellenség háborúságot merít ebből, megkettőzi erőfeszítéseit és növeli kártevését.

Minden erővel biztosítani kell az 1953. évi népgazdasági terv sikeres teljesítését, az 1954. évi népgazdasági terv jó előkészítését, annak érdekében, hogy az átmenet a jövő évre zökkenőmentes legyen s a termelésben ne következzen be visszaesés. Fokozott gondot kell fordítani a nép életszínvonalának emelésének és a szocialista felhalmozásnak döntő forrásaira: az önköltség csökkentésre és a termelékenység emelésére. Meg kell javítani még a termékek minőségét mind a könnyű- és az élelmiszeriparban, mind az egyéb iparágakban és az építkezésben. A legszigorúbb takarékoságot kell megvalósítani anyaggal, energiával, pénzeszközökkel! Fokozott gondot kell fordítani a villamosenergia, a szénbányászat és a vaskohászat

termelésére. A villamosenergia termelésénél döntő feladatként kell előtérbe helyezni az áramkörhálózatok mielőbbi megszüntetését, az országos kooperációba bekapcsoló nagy erőműveink biztonságos üzemeltetését, rendszeres, tervszerű, kiváló minőségű karbantartását és javítását, erőműveinknek tartalékkapacitásokkal, korszerű műszerekkel való ellátását és a fejelem megszilárdítását. A vaskohászatnál alapvető feladat a minőség megjavítása. A széntermelés főkérdése az 1954-re előirányzott reális terv maradéktalan, egyenletes teljesítése, minden hónapban. Ennek egyik előfeltétele, hogy biztosítsuk a megfelelő munkaadót és jobban gondoskodjunk a szénbányászatban dolgozó új munkások megtartásáról.

Biztosítani kell az 1954 évi népgazdasági terv jó előkészítését

IV.

Az új fejlődési szakasz feladatai

A Központi Vezetőség június 28-i ülésének határozatai új szakaszt nyitottak a Magyar Dolgozók Pártja életében, a magyar népi demokrácia fejlődésében. A párt előtt álló feladatok tehát a jelenlegi új fejlődési szakasz feladatai: Az elért eredmények megszilárdítása a népgazdaságban, s ennek alapján a mezőgazdasági termelés, az élelmiszertermelés nagyarányú fellendítésének megszervezése. Mindennek velejárója és elengedhetetlen szervező része, hogy pártunk kifejlessze, elmélyítse a pártunkvilági dolgozó tömegekkel való kapcsolatát, hogy ápolja és erősítse pártunk, kormányunk és a népi egységének gondolatát. Egész dolgozó népünk egysége és összefogása a legjobb biztosíték arra, hogy a nagy és új célokat, melyeket a Központi Vezetőségünk elént tett, jól és gyorsan meg tudjuk valósítani. Központi Vezetőségünk és kor-

mányunk határozatainak megfelelően népgazdaságunk fejlesztését 1954-re oly módon kell előirányozni, hogy a beruházások összege csökkenjen. A mezőgazdaság gyors fejlesztése megköveteli, hogy a beruházásokban a mezőgazdaság részesedése az évi 12-13 százalékról több mint kétszeresére növekedjen a jövő évben. Az 1953. évi 58 százalékkal szemben, a nemzeti jövedelemnek mintegy 70 százalékát kell a jövő évben a lakosság ellátására fordítani. Biztosítani kell, hogy a lakosság nemcsak több, de jobb minőségű és gazdagabb választékú áruhoz jusson. Nagyobb mennyiségben kell gyártani és forgalomba hozni: jóminőségű szöveteket, kész ruhát, cipőt, gyermekfehérneműt, bűrt, edényárut, különböző háztartási felszerelési tárgyakat, motorkerékpárt, stb. (Folytatás a holnapi számunkban következik.)

Ekajításáról

nkkel és vez mu helyes határozatok ik eredménye mi- erre terjed ki és ható. zása k, serkentsük a termelését és has a parasztság nagy o egyéni gazdál- bbi árut hozzanak bbttermeléshez, több állt volna, több, nka rendelkezésre ys termelési szor- mnyek és egy sor s, mely a parasz- odvát és árterme- olta. Ehelyett mi a szükségéről úgy oskodni, hogy emel- kötelezettségeket es ottuk azt az áru- nit a parasztság szá- dhatott. A telejebe m mütrágyát, keve- s gépi munkát ad- esek nagy többségét y dolgozó gazdák- e nem segítette elő a gvere oda vezetett, ság termelési kedve z egyénileg dolgozó rci egyszerűen ott- el s élnének az mi gazdaságokba, egtalálják számítá- intőzkedések tehát, pártunk és kormá- fogatosít, nem a jelenti, hanem azok- ak kijavítását, ame- eddigi alkalmazása ettünk. tőzkedések egyrészt az egyénileg dol- kait, erősítik bizton- másrészt a nyújtott és előnyök útján serkenti őket, s y elhárítsák azokat a nehézségeket, melyek kérték a parasztság terme- nyek akadályozták a dolgozó parasztsók fejlesztését, s ami- g, akadályozták a élelmiszerek mennyi- sését. Az egyénileg lok meg is értették kormányunknak ezt vesívesítéssel, pozitíve állást és ennek az e valamint megnö- vését kedvnek egyik i formája az, hogy százszáz egyénileg velt bérletet a tar- ztsággal övetkeztek, a szo- gazdasági nagy ese közben tehát sem szabad efe- ről, hogy politi- ini hármas jel- telőn változta- hózzéparasztsággal nk is. Ezért re- arra, hogy jelen- viszonyul a ter- téhez, álljuk ve- s annak a lenini szellemében, hogy y a középparasz- tetei iránt tanús- s magatartással oldalára", mi is nk, hogy számot en tekintetben kö- övetségesünk érde- gytük ezeket az erre vonatkozó zorosabbra fűzik a 3-ik oldalon)

